

Kendime İsyân

– Ergül Güzel · 20 Ocak 2019

Bir sabah uyanıyorum
Bakıyorum sağıma soluma
Başlamadan yeni güne
Yeni günün heyecanına
Ve kalkıyorum...
Umutsuzluđun gölgesinde
Bir karamsarlıkla
Kaldığım yerden devam etmeye
Monotonlaşmış hayatıma
Biraz korkak olsam da kendimde
Atıyorum adımlarımı cesurca
Dışarda beni bekleyen
O amansız kavgaya
Adı eklemek kavgası,
Adı yaşam kavgası
Zor bir dünyanın
Zor insanları arasında
Nefes alma mücadelesi
Bu orantısız mücadelede
Ayakta durma kavgası
İş yok, para yok, gelecek yok
Umut kısır
Dönek çok, kahpe çok, ihanet çok
İnsanlık kısır
Uyandım
Monotonlaşmış hayatıma
Kaldığım yerden devam etmeye
Uyandın da ne oldu be Erglm?
Bu kavganın sonu belli ki ölüm...

çbeş zeytin bir dilim eklemek
Kahvaltı sofrasında
Üç kuruş etmez hayatın bütün tadı
Saklanmış,
Bir nefeslik cigarayla

Bir fincan çayın sıcaklığında
Ruhumun aç kaldığı řu rezil dünyada
Zeytin ekmek kar etse ne olur
Bedenimin açlığına
Bu kadar mı gelir insanını üstüne zaman
Bir an bile vermeden aman
Çocukluk ziyan, gençlik ziyan
Geçip gidiyor koca ömrüm
Biraz feryat, biraz figan
Olmaz mı řu alemde bir dost
Bir can, yürekten kucaklayan
Büyük, çok büyük dilde isyan
Affetsin gayrı yürekteki rahman

Bu anlamsızlığın kargaşasında
Hadi gel řimdi çık sokaklara
Hadi gel de şimdi karış insanlara
Ah ulan be hayat, ne ettim ki sana?
Uzak ettin beni bana
Bakıyorum da řu şehrin kalabalığına
Etrafımda dolaşan binlerce beden
Kimi hayvan, kimisi de insan
Kimi derdini anlatmaktan aciz
Kimisi biliyor birkaç lisan
Hepsinin de dilinde övündüğü bir din
Övündüğü bir iman
Sanırsın hepsinin kalbi dolu rahman
Sen bir de hayatın gerçeğine bak, can
Kardeş kurşunuyla ölen insan
Sefalette açlıktan ölen insan
Zulümle yaşamaya mahküm olan insan
Feryadı bastırılıp, susturulan insan
Bütün bunları insana yapan da insan
Ve bu onursuzluğun karşınıda susanda
İnsan...

İnan isyanım sadece kendime
Kendi aczime, kendi çaresizliğime
Gülde geç sen dilimden dökülen

Düşüncelerime
Affına sığındığım, derdime derman
Ömrüme sığınılacak liman
Velhasılı kelimeler...
Dünya dediğin güzeldi
Lakin insan dediğin çok kirlendi
Ey güzel mevlam...
Uzattığın ipte inceldikçe inceldi
Desem ki artık vakit geldi
Bu kavgada benim gücüm tükendi
Rahmetine sığındığım rahman
Niyazımdır gayri emanetini alman...